

РЕШЕНИЕ

№ 4344

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **700** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба „АТОМ ДЕВ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 8 и електронни адреси [електронна поща] и [електронна поща], чрез К. И. Д., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221022001492-091-001/08.09.2022 г., издаден от Д. А. И. - орган, възложил ревизията и З. Г. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1811/21.11.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 59 994,26 лв. и лихви в размер на 9 589.42 лв. за данъчни периоди 01.01.2020 г. - 30.04.2020 г., м. 12.2020 г., м. 05.2021г., м. 07.2021 г. и от 01.09.2021 г. до 30.11.2021 г. и са определени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 14 200.00 лв. и лихви 1 715.97 лв.

В жалбата се твърди, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизионното производство. На следващо място, счита, че са налице нарушения на материалния закон по отношение на приложението на ЗДДС и ЗКПО.

В съдебно заседание, чрез адв. В. поддържа жалбата и претендира присъждането на разноски.

Ответникът по жалбата - Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт К., оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221022001492-020- 001/25.03.2022 г., издадена от Д. А. И., на длъжност началник сектор, оправомощен със Заповед №З-ЦУ-3287/08.11.2021 г. и Заповед №З-ЦУ-466/25.03.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, и Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., е възложена ревизия на „АТОМ ДЕВ“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите 01.01.2020 г. - 31.12.2021 г. ЗВР е връчена електронно на 29.03.2022г.

Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р- 22221022001492-020-002/24.06.2022 г., издадена от същия орган по приходите е определен срок за завършване на ревизията 29.08.2022 г. Със ЗИЗВР №Р- 22221022001492-020-003/04.08.2022 г. е разширен обхвата на ревизията, като е включено определяне на задълженията и за корпоративен данък за 2020 г.

Дейността на дружеството през ревизираните периоди е компютърно програмиране. Подавани са уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда (КТ) със същия посочен код на икономическа дейност. Същата е извършвана в наети обекти, находящи се в С., [улица], ет. 8 и в офис, находящ се в С., [улица].

На основание чл. 37. ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) №П-22220221186968-040-001/27.10.2021 г. В отговор са представени документи, описани на стр. 6 в РД. Ново ИПДПОЗЛ №Р-22221022001492-040-002/24.06.2022 г. е връчено на лицето. Повторно са поискани всички документи и счетоводни регистри, които не са представени по първото искане, както и допълнителни доказателства. С придружителни писма от 27.06.2022 г. са представени част от документите. Същите са подробно описани на страници 7 и 8 в РД. Не са представени: първични документи и счетоводни регистри, доказващи последващата реализация на услугите - предмет на доставка по фактурите за покупки от „АЕС КЪМПАНИ“ ЕООД. „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД и „НЪТ АДВЕРТАЙЗИНГ“ ООД; писмени обяснения за наличните стоки към 31.12.2021 г.; писмени обяснения относно декларираните доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС; писмени обяснения за получени услуги по чл. 82, ал. 2, т. 3 от ЗДДС; писмени обяснения относно конкретния обект, за който се отнасят ремонтни дейности по фактура №62/03.12.2020. г., издадена от „ЕВРО ЗИД 2020“ ЕООД; декларация, че всички налични и разполагаеми документи са представени при ревизията и дружеството не

разполага с други, нито има такива, които да се намират у трети лица; декларация за източници на финансиране на дейността; други декларации.

С Протокол №Р-22221022001492-П.-001/19.04.2022 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-22220221186968-073-001/28.02.2022 г.

С Протокол №Р-22221022001492-П73-001 /05.07.2022 г. са документирани извършени проверки в информационния масив на НАП и присъединяване на документи относно „АТОМ ДЕВ“ ЕООД и негови доставчици.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „АЕС КЪМПАНИ“ ЕООД, „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД, „НЪТ АДВЕРТАЙЗИНГ“ ООД и „ЕВРО ЗИД 2020“ ЕООД. Констатациите са намерили отражение в съответни протоколи за извършена насрещна проверка (ПИНП). описани на стр. 23 в РД.

Както в хода на извършената проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/. предхождаща процесната ревизия, така и при извършените насрещни проверки на „АЕС КЪМПАНИ“ ЕООД, „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД, е констатирано, че на лицата са връчени по електронен път ИПДПОЗЛ. И трите дружества не се откриват при посещение на декларираните от тях адреси за кореспонденция, за което са налице по преписката съответни протоколи. ИПДПОЗЛ са им връчени надлежно по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени никакви документи.

При извършени справки в информационния масив на НАП, органите по приходите се констатирани, че дружествата не разполагат с персонал - нямат сключени трудови договори за периодите, в които са издавали спорните фактури и не са подавали справки по чл. 73, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), (в същото време няма данни да са ползвани подизпълнители), не разполагат със заведени в счетоводствата им ДМА, фактурите, с предмет „извършена услуга, съгласно договор“, са били отразени в регистрите по ЗДДС за съответните периоди, няма извършени разплащания между страните.

Органите по приходите са посочили, че няма икономическа и стопанска логика „АТОМ ДЕВ“ ЕООД, което разполага с многоброен и квалифициран персонал, както и съответните дълготрайни материални и нематериални ресурси, да възлага изпълнението на „предоставяне на FE програмист за период...“, „предоставяне на UX/UI дизайнер за период...“, „предоставяне на Python програмист за период...“ и други подобни задания, на лица, които не разполагат с кадрови и технически ресурси и имат съвсем различен предмет на дейност.

Установено е също така, че основната дейност, декларирана от „АЕС КЪМПАНИ“ ЕООД е „друг пътнически сухопътен транспорт“, от „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в ГДД по чл.92 от ЗКПО е декларирана дейност с код 4649-„търговия на едро с други нехранителни потребителски стоки“, а „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД е декларирало дейност с код 7311- „дейност на рекламни агенции“. Ревизиращите са формирали

извод, че декларираните дейности нямат общо с разработка на софтуерни приложения.

Извели са извод, че между ревизираното лице и разглежданите трима доставчици е налице предварителна договореност за създаване на привидни отношения, които да допускат, че сделките са действително осъществени. Установените от тях факти обаче, водят до заключение за извършени фиктивни фактурирания на услуги, без реално да има извършени такива, включително по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Касае се за доставки, които не са реално извършени, а са привидни, т.е. издадени са фактури с цел претендиране на данъчен кредит.

В случая са налице факти, обстоятелства и доказателства за тях за наличието на абсолютна симулация, тъй като „АЕС КЪМПАНИ“ ЕООД, „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД, като издатели на спорните фактури, освен че не са представили доказателства за реалност на фактурираните от тях услуги, не разполагат с никакви ресурси да ги извършат. „АТОМ ДЕВ“ ЕООД не е получател на услуги, а на фактури, с цел неправомерно приспадане на данъчен кредит.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22221022001492-091- 001/09.08.2022 г. Ревизираното лице не е упражнило правото си и не е подало възражение, по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221022001492-091-001/08.09.2022 г., издаден от Д. А. И., на длъжност началник сектор - орган, възложил ревизията и З. Г. Т., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията.

С оспорения РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 62 039,57 лв. по фактури, издадени от „ЕВРО ЗИД 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. „НЪТ АДВЪРТАЙЗИНГ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] и „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Определени са съответни лихви за забава в размер на 9 589.42 лв. Въз основа на констатациите по отношение ЗДДС, са извършени увеличения на СФО за 2020 г. с отчетени разходи по доставки от „ЕВРО ЗИД 2020“ ЕООД, „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД и „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, в размер на 142 000,00 лв., на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Начислени са съответни лихви в размер на 1 715,97 лв.

С Решение № 1811/21.11.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП е потвърден изцяло РА №Р-22221022001492-091-001/08.09.2022 г., издаден от Д. А. И., на длъжност началник сектор - орган, възложил ревизията и З. Г. Т., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията.

По делото е изслушана и приета без възражение от страните съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ). Според заключението на вещото лице всички процесии фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя. Видно от експертизата се установява, че е приложен по делото съпроводителен документ във връзка с всяка от процесите фактури конкретно.

Данните за плащане по процесиите сделки са анализирани от вещото лице и представени по всяка от процесиите фактури в табличен вид по т.3 от констативно - съобразителната част от настоящото заключение.

Относно осчетоводяването на плащанията в счетоводството на жалбоподателя - следва да се вземе предвид, че в зависимост от начина на плащане има осчетоводяване в счетоводството на жалбоподателя по кредита на счетоводна сметка 501 "Каса в лева" (ако плащането е в брой) или по кредита на счетоводна сметка 503 "Разплащателна сметка в лева"(когато плащането е направено по банков път).

Експертизата установява, че по всяка от процесиите сделки има осчетоводяване в счетоводството на жалбоподателя, като се установява, че разходите по тези сделки са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 602 "Разходи за външни услуги".

След детайлен преглед на всички налични по делото фактури настоящата експертиза счита, че същите съдържат реквизитите, подробно описани по- горе и изискуеми в чл.114, ал.1 от ЗДДС.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Оспореният Ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите - чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 и, ал. 3 от ДОПК и в предвидената от закона форма - чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които да са довели до ограничаване правото на защита на засегнатото лице. Ревизираното лице „Атом Дев“ ООД е надлежно уведомено за ревизията, като на същото е предоставена възможност да представи писмени обяснения и документи, отнасящи се до обстоятелствата, подлежащи на установяване в ревизионното производство. Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с квалифициран електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, поради което РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК, като подписан с квалифициран електронен подпис на органите по чл.119, ал. 2 от ДОПК.

При провеждане на ревизията са събрани допустимите и относими писмени доказателства, като от анализа на същите са направени обосновани изводи относно размера на дължимия от ревизираното лице ДДС и ЗКПО.

По отношение на приложението на материалния закон:

Правото на данъчно задължените лица да приспаднат дължимия или платения от тях

ДДС за закупени стоки или получени услуги, представлява основен принцип на въведената със законодателството на Европейския съюз обща система на ДДС. Реалното извършване на облагаеми доставки на стоки /или услуги е задължително условие за възникване на това право съгласно разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. С оглед това притежаването на фактура, като предвидено от закона императивно изискване за упражняването му по силата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции. При оспорване на фактурата като частен свидетелстващ документ, в тежест на ползващия се от правата по този документ е да докаже, че отразената във фактурата стопанска операция е действително осъществена, пряко или чрез подизпълнител, от издателя на документа. Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задължените лица. За целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението по сключен договор, а изпълнение на задължението за извършване на услуга.

Понятието „доставка на услуга“ е дефинирано в разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС и това е извършване на услуга. За да се прецени дали доставката на услуга, по която е ползван данъчен кредит, е реално извършена, е необходимо да се изследва въпросът дали възложената работа / дейност е действително извършена и дали е налице резултат. Трябва да се установи от кого е извършена работата, конкретно извършена ли е пряко или чрез подизпълнител от издателя на фактурата.

Според органите по приходите доставчикът не е разполагал с квалифицирани кадри за извършване на доставката. Съдебна практика на Съда на Европейския съюз ясно сочи, че е недопустимо да се отказва правото на данъчен кредит по доставка, само защото не е удостоверено, че доставчикът не е декларирал, че е разполагал с необходимите работници, поради което възникват съмнения дали това лице е доставчикът на фактически извършените услуги. В т. 2 и т. 3 от диспозитива на Решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11 Съдът на Европейския съюз изрично установява, че допускането на каквито и да е нарушения от доставчика не е предпоставка за отказ на правото на данъчен кредит, като изрично разглежда твърденията на органите по приходите, че друго лице, а не доставчикът, е извършило сочените услуги, отбелязва, че това може да означава "както прикриване с измамна цел на доставчика на услугите, така и просто използване на друг подизпълнител." (т. 49). Според съда обаче, тези предположения не могат да бъдат основание за извод за липса на право на данъчен кредит - напротив, отказът на правото на данъчен кредит ще е допустим само ако данъчният орган установи въз основа на обективни данни, че получателят е знаел, че доставката е част от данъчна измама (в тази връзка е т. 4 от диспозитива на решението както и т. 50-52 от изложените от съда мотиви).

Съобразно съдебната практика на Съда на Европейския съюз се приема, че е недопустимо, като условие за наличие на правото на данъчен кредит, да се задължава получателят по доставката да представя доказателства как и по какъв начин съответните доставчици са осъществили доставките. В т. 2 от диспозитива на Решение от 22 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Според съдържанието на това решение, правото на данъчен кредит следва да се признае от органите по

приходите дори само ако получателят не притежава други документи, освен фактурата за доставката, при условие, че не разполага с данни за евентуални нарушения или измама. В т. 61 и т. 65 от цитираното решение Съдът изрично изяснява, че органите по приходите не могат да прехвърлят доказателствената тежест, като изискват от получателите по доставките доказателства, касаещи възможността на техните доставчици да осъществят услугите и при липса на такива да отказват правото му на данъчен кредит. В цитираното съдебно решение (дело С-142/11, т. 23-29), съдът разглежда хипотеза, при която доставчиците на Вау М не са удостоверили, че са разполагали с необходимите материали за извършване на посочените услуги, както и с необходимите работници (т. 26) или изобщо не са били открити от органите и не е предоставил информация за осъществените сделки (т. 28). Въпреки това, съдът приема, че правото на данъчен кредит не може да бъде засегнато, ако получателят не е знаел, че съответната сделка е част от данъчна измама - в т. 47 се сочи, че „режимът на правото на приспадане, предвиден в посочената директива и припомнен в точки 37 - 40 от настоящото решение, не допуска данъчнозадължено лице - което не е знаело и не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама или че друга сделка по веригата преди или след тази на данъчнозадълженото лице е свързана с измама с ДДС - да бъде санкционирано, като не му бъде признато право на приспадане.

Във връзка с посочено по-горе, в констатациите в РД и РА отказът на данъчен кредит се обосновава с неналичието на ресурсна обезпеченост при доставчиците. Според практиката на СЕС, видно от т. 31 и т. 1 от диспозитива по дело С-18/13 "М. П.", Съдът на ЕС изрично приема, че дори да е установено, че услугите или доставките не са били извършени от посочения доставчик или от негов подизпълнител (по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица), това не е достатъчно да бъде отказано правото на данъчен кредит. Съдът допуска отказа на правото на данъчен кредит ако са изпълнени "следните две условия - посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама - нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери."

В случая, е доказано наличието на фактическото извършване на доставките от „ЕВРО ЗИД 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АУТ ЪФ ДЪ БОКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „НЪТ АДВЪРТАЙЗИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АВРЕТО ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „АЕС КЪМПАНИ 2020“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията са представени от жалбоподателя: получените фактури от доставчиците; договори с доставчиците и приемо-предавателни протоколи за извършените услуги; счетоводна хронологична справка за начина на осчетоводяването им; справка за последваща реализация; Представени са подробни писмени обяснения във връзка с предмета на всяка услуга; Конкретни задания във връзка с предмета на договора, в които са описани конкретните услуги;

Разработки на системи, методи, модули, екрани, сайтове, заглавни страници, облачни системи за съхранение на данни, потребителски профили, визуализиране на модел за поръчки и др. хронологии на сч.сметки от гр. 30,40,50,60,70,; Ведомости и гл. книга за периода и др.

От страна на ревизираното лице са предоставени фактури със конкретно задание, договори, разработки, хронологии, които недвусмислено доказват реалността на доставките и наличието на кадрова и материалната обезпеченост, но същите не са обсъдени от ревизиращия екип и не са взети предвид при преценката на реалност на процесните доставки.

Приемно-предавателните протоколи, представени в хода на ревизията, подписани от двете страни по доставките и удостоверяват по безспорен начин реално извършване на услугите по договорите и е следвало да се приемат от ревизиращия орган като доказателства за реалното осъществяване на доставките по спорните фактури, но тези документи незаконосъобразно и неоснователно не са кредитирани от данъчните органи.

Всички тези изводи и документи са потвърдени и от заключението на вещото лице по настоящото дело.

Съдебният състав при извършения по-горе обективен анализ на всички установени факти и обстоятелства в хода на ревизионното производство се доказва реалност на доставките по спорните фактури.

По отношение на преобразуването на финансовия резултат по реда на ЗКПО:

Съгласно чл. 26, т. 2 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. В конкретния случай с процесните фактури се отразяват вярно стопански операции, поради реално извършени доставки, съобразно мотивите изложени по отношение на ЗДДС. В тази връзка правилно е увеличен финансовия резултат за целите на данъчното облагане, поради което и в тази си част ревизионния акт е неправилен.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 4350 лв., съгласно представен списък на разноските.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „АТОМ ДЕВ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 8 и електронни адреси [електронна поща] и [електронна поща], чрез К. И. Д., в качеството на управител, Ревизионен акт (РА) № Р-22221022001492-091-001/08.09.2022 г., издаден от Д. А. И. - орган, възложил ревизията и З. Г. Т. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1811/21.11.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който са установени допълнителни задължения за ДДС в размер на 59 994,26 лв. и лихви в размер на 9 589.42 лв. за данъчни периоди 01.01.2020 г. - 30.04.2020 г., м. 12.2020 г., м. 05.2021г., м. 07.2021 г. и от 01.09.2021 г. до 30.11.2021 г. и са определени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 14 200.00 лв. и лихви 1 715.97 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „АТОМ ДЕВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 8, сумата от 4350 (четири хиляди триста и петдесет) лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

